

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 11T/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011492
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2322011492.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného Juraja Lakatoša, pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.11.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný C. Z. A. K. C. M. K. L. K. F. O. Š., rodné priezvisko M., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom podľa I. XX/XX E., okr. I., Slovenská republika, toho času vo väzbe v inej trestnej veci,

sa uznáva za vinného, že

dňa 22.01.2022 v čase o 22:06 hod. v obci Dolná Streda na ulici Hlavnej viedol ako vodič motorové vozidlo značky Mercedes Benz S320, evidenčné číslo G., kde bol pred rodinným domom číslo 243 v obci Dolná Streda kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia policajného zboru Sereď a vozidlo viedol i napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Galante č. p. ORPZ-GA-OD12-2020/006592 a č. ORPZ-GA-OD12-2020/005668 zo dňa 27.05.2021, právoplatným dňa 02.07.2021, ktoré prevzal dňa 17.06.2021, mu bola uložená sankcia spočívajúca v zákaze činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T206/2021 zo dňa 12.08.2021, právoplatným dňa 12.08.2021, mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 roky, teda

maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

čím spáchal

úmyselný prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023-61 zo dňa 27.01.2023, právoplatný dňa 21.02.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj na súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 4 roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 08.12.2022 na tunajší súd obžalobu č. 3 Pv 43/22/2202 - 17 zo dňa 07.12.2022 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku.

Po preskúmaní obsahu podanej obžaloby a obsahu k nej pripojeného spisu súd postupom podľa § 241 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku v spojení s § 353 a nasl. Trestného poriadku rozhodol vo veci samej trestným rozkazom dňa 09.12.2022 (č. l. 124). Obžalovaný podal včas proti trestnému rozkazu odpor (č. l. 127). Nakoľko súd nevzhladol priestor pre iný procesný postup, prejednal vec na hlavnom pojednávaní, pričom dňa 15.11.2023 vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Na termíne hlavného pojednávania dňa 15.11.2023 obžalovaný učinil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie o vine (skutok oľutoval), ktoré súd vzápätí (nakoľko k tomu nevidel zákonné procesné prekážky a nakoľko tomu nasvedčoval aj obsah spisu) prijal (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku). Taký postup súdu bol plne v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/59/2022 - 738 zo dňa 20.09.2022, v zmysle ktorého obžalovaný môže disponovať svojím právom na vyhlásenie viny do skončenia dokazovania, t. j. vyhlásenie viny v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku možno urobiť na súde prvého stupňa až do skončenia dokazovania). Taký postup nie je ani na ujmu obžaloby, nakoľko tá takýmto postupom zaznamenáva úspech čo do unesenia dôkazného bremena v otázke viny.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Pokiaľ ide o vinu obžalovaného za žalovaný skutok, obžalovaný učinil na termíne hlavného pojednávania dňa 15.11.2023 vyhlásenie o vine, ktoré, ako je uvedené už vyššie, súd prijal. K vine preto súd detailne neuvádza vykonané dokazovanie a závery ohľadne viny obžalovaného z neho pre súd plynúce; obžalovaný totiž učinil vyhlásenie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku až v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní (súd do času vyhlásenia viny obžalovaného v rámci dokazovania vykonal na termíne hlavného pojednávania dňa 10.02.2023 výsluch obžalovaného, ktorý svoju vinu poprel, a výsluch jedného svedka, kedy obsah jeho výpovede podporil obžalobu). Súd po prijatí vyhlásenia o vine obžalovaného na termíne hlavného pojednávania dňa 15.11.2023 vykonal dokazovanie už len k výroku o treste či ochrannom opatrení (ku škode nie, žiadna v konaní uplatnená nebola).

K ukladaniu trestu/eventuálne k ukladaniu ochranného opatrenia súd vykonal nasledovné dokazovanie oboznámením listinných dôkazov:

- na č. l. 59 až 83 evidenčná karta vodiča/obžalovaného z 01/2022 (veľký počet priestupkov v doprave dosahujúci niekoľko desiatok za ostatných 18 rokov);
- na č. l. 85 až 86 hodnotenie osoby obžalovaného z ÚZVJS Leopoldov z 09/2022 (v podstate neutrálne až pozitívne hodnotenie, bez negatívnych informácií ohľadne pobytu obžalovaného vo výkone väzby v inej trestnej veci);
- na č. l. 87 až 99 výpis z evidencie priestupkov obžalovaného za obdobie od 04/2018 do 09/2022 (veľký počet záznamov rôzneho druhu - skoro 6 desiatok, v drivej väčšine však v cestnej premávke);
- na č. l. 100 až 103 starší výpis z registra trestov obžalovaného z 09/2022 (13 záznamov za rôznu, aj úmyselnú trestnú činnosť vrátane spáchania zločinu, kedy mu bol ukladaný aj nepodmienečný trest odňatia slobody; pri niektorých záznamoch sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol);

- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovaného ku dňu 13.11.2023 (bez záznamu);
- aktuálny výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ohľadne obžalovaného ku dňu 13.11.2023 (ako je už uvedené vyššie ohľadne priestupkov, pričom aktuálne číslo záznamov je 49);
- aktuálna lustrácia obžalovaného z databázy súdov ku dňu 13.11.2023 (aktuálne nebránilo podľa zistení súdu vyhláseniu rozsudku v tejto trestnej veci žiadne iné trestné konanie);
- aktuálny odpis registra trestov obžalovaného ku dňu 13.11.2023 (ako je už uvedené vyššie, pričom pribudol obžalovanému 14. záznam v podobe odsúdenia cez trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023 zo dňa 27.01.2023, právoplatný dňa 21.02.2023; tento nový záznam odôvodňoval ukladanie súhrnného trestu v tejto trestnej veci - k tomu viď nižšie);
- aktuálna lustrácia z agendy dopravnno-správnych činností (záznamy porušenia pravidiel cestnej premávky a sankcií za ne) ohľadne obžalovaného zo dňa 13.11.2023 (ako je už uvedené vyššie ohľadne informácií plynúcich z evidenčnej karty vodiča, pričom obžalovanému bol uložený administratívny zákaz činnosti a tiež dva súdne zákazy činnosti, z ktorých jeden má už k 12.08.2023 vykonaný a pri druhom/chronologicky poslednom ide o záznam č. 14 v odpise registra trestov, kde prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu v tejto trestnej veci, ako je už načrtnuté vyššie; k tomu viď nižšie);
- pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023 (z ktorého vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 27.01.2023, právoplatný dňa 21.02.2023, bol obžalovaný odsúdený za trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia, ktorého sa dopustil dňa 20.05.2022 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a tiež trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 30 mesiacov).

Po takto vykonanom dokazovaní neboli ďalšie návrhy či požiadavky procesných strán na vykonanie dokazovania.

Záverečné návrhy procesných strán. Prokurátor právom záverečnej reči uviedol, že vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine sa k otázke viny nevyjadruje. Pokiaľ ide o trest, navrhol podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona uložiť obžalovanému spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, tiež mu uložiť trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 roky podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a to všetko pri zrušení výroku o vine a treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023.

Obhajkyňa obžalovaného právom záverečnej reči uviedla, že vzhľadom na vyhlásenú vinu sa k otázke viny nevyjadruje. V zmysle dostupnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak obžalovaný učiní vyhlásenie o vine, je nutné aplikovať § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko na rozdiel od konania o dohode o vine a treste, kedy má možnosť oboznámiť sa s návrhom trestu, pri vyhlásení viny takú možnosť nemá a ide do rizika, nakoľko jeho vyhlásenie je neodvolateľné a napačiteľné len dovolaním v zmysle Trestného poriadku. Obžalovaný bol odsúdený Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/6/2023 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pričom obhajoba navrhla, aby súd ukladal trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ ide o výšku trestu zákazu činnosti, obhajoba ponechala na zvážení súdu, pokiaľ ide o jeho výšku.

Obžalovaný právom záverečnej reči (a posledného slova) uviedol, že ľutuje, čo spáchal.

K vine a uloženému trestu. Otázka viny za žalovaný skutok bola z pohľadu súdu vyriešená vyhlásením viny obžalovaného [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ktoré vyhlásenie súd prijal (ako je už uvedené vyššie).

Pokiaľ ide o týmto rozsudkom uložený trest,

- súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody (§ 42 Trestného zákona) s ohľadom na záznam č. 14 v odpise registra trestov obžalovaného (sem pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023), nie trest spoločný (§ 41 ods. 3 Trestného zákona), ako navrhovala obžaloba. Je nutné dať obžalobe za pravdu, že podmienky na ukladanie spoločného trestu v tejto trestnej veci, s ohľadom na obsah sem pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023 boli splnené (§ 122 ods. 10, ods. 13 Trestného zákona; berúc do úvahy aj doručenie uznesenia o vznesení obvinenia v tej či onej trestnej veci obžalovanému), avšak až na jednu - súd totiž s ohľadom na § 122 ods. 10 nezistil medzi čiastkovými

útokmi (t. j. skutkom obžalovaného tu žalovaným zo dňa 22.01.2022 a skutkom obžalovaného zo dňa 20.05.2022 prejednaným v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2023) objektívnu súvislosť v čase. Ich časové spojenie podľa názoru súdu nie je dané, nakoľko je medzi nimi niekoľko mesiacov (konkrétne skoro 4 mesiace, teda tretina roka), čo podľa názoru súdu časovú súvislosť v tomto prípade vylučuje. Nejde teda o jeden pokračovací trestný čin, ale dva samostatné no zbiehajúce sa skutky, pre ktoré je potrebné ukladať v tomto prípade súhrnný trest (§ 42 ods. 2 Trestného zákona) podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Trestného zákona);

- bolo nutné siahnuť po (i) nepodmienečnom treste odňatia slobody, nakoľko súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, ktorý podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona nesmel byť miernejší, než trest nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov uložený právoplatným trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/6/2023, a po (ii) súhrnnom treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke, ktorý takisto nesmel byť miernejší, než trest taký trest zákazu činnosti v trvaní 30 mesiacov uložený taktiež právoplatným trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/6/2023. Tu žalovaného trestného činu, tiež zbiehajúceho sa trestného činu, sa obžalovaný dopustil ako vodič motorového vozidla v cestnej premávke ignorujúci uložený zákaz takej činnosti; uloženie tohto druhu trestu považoval súd za potrebné vzhľadom na potrebu prevýchovy/nápravy obžalovaného a naplnenie tak účelu trestu podľa § 34 Trestného zákona. Pre úplnosť súd uvádza, že ak by neexistovala zákonná prekážka k ukladaniu takých druhov trestov v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona (t. j. že súd nesmel uložiť trest miernejší), alternatívne druhy trestov a ani podmienečný trest odňatia slobody, vzhľadom na odpis registra trestov obžalovaného, by neboli spôsobilé podľa názoru súdu naplniť účel trestu podľa § 34 Trestného zákona (osoba obžalovaného je recidivistom, ku ktorého náprave nevedol dosiaľ ani nepodmienečný trest odňatia slobody).

A pokiaľ ide o výmeru tu ukladaných trestov, súd siahol po

- výmere súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, s ohľadom na § 42 ods. 2 Trestného zákona (trest nesmel byť miernejší, než týmto rozsudkom zrušovaný trest) a tiež § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona (zásady ukladania súhrnného trestu podľa zásad ukladania úhrnného trestu). Základná výmera trestnej sadzby je v tomto prípade až do 2 rokov (za oba zbiehajúce sa trestné činy). Súd u obžalovaného identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť (doznanie sa úprimné oľutovanie trestnej činnosti pri oboch tu zbiehajúcich sa trestných činoch, vychádzajúc aj z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/6/2023) a dve priťažujúce okolnosti (mnohosť trestnej činnosti a trestná minulosť obžalovaného), čo viedlo pri prevahe priťažujúcich okolností k úprave základnej výmery trestnej sadzby na rozpätie 8 mesiacov až 2 roky. Berúc do úvahy (i) osobu obžalovaného (niekoľkokrát súdne trestaný, kedy dosiaľ k jeho náprave nevedli ukladané tak podmienečné ani nepodmienečný trest odňatia slobody, a kedy veľký počet priestupkových záznamov len dotvára obraz o jeho postoji k rešpektovaniu pravidiel plynúcich z právnych noriem), avšak tiež (ii) doznanie sa k a úprimné oľutovanie spáchanej trestnej činnosti zo strany obžalovaného, dospel súd k názoru, že dlhšia výmera súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, než súdom zvolená výmera 10 mesiacov u obžalovaného na naplnenie účelu trestu (zohľadňujúc aj zásady ukladania trestov) potrebná nie je, kratšia by adekvátne nebola.

- výmere súhrnného trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 4 roky. Pri prevahe priťažujúcich okolností (ako je uvedené v predošlej odrážke) mohol súd ukladať tento druh trestu v upravenej trestnej sadzbe 4 roky až 10 rokov (základná výmera trestnej sadzby pri tomto druhu trestu je 1 rok až 10 rokov). Berúc do úvahy už vyššie v predošlej odrážke uvedené okolnosti ohľadne obžalovaného, mal súd za to, že uloženie tohto druhu trestu na samotnej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (teda 4 roky) je plne postačujúce na naplnenie účelu tohto druhu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, a to v kombinácii s tu ukladaným súhrnným nepodmienečným trestom odňatia slobody (dlhšia výmera trestu zákazu činnosti podľa názoru súdu nie je potrebná).

Súd nesiahol po mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, nakoľko taký uložený trest by podľa názoru súdu nebol spôsobilý u obžalovaného, viackrát súdne trestaného, naplniť účel trestu (§ 34 Trestného zákona). Aj doznanie viny nastalo z jeho strany v tejto trestnej veci až v priebehu dokazovania, nie skôr (t. j. jeho prevýchova ešte len prebieha, kedy mimoriadne znížený trest by nemusel jej úplnému naplneniu dopomôcť).

Skrze tento rozsudok uložený súhrnný trest (či už odňatia slobody alebo zákazu činnosti) považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (po náležitom prihliadnutí na zásady ukladania trestov), a to

aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného). Ochranné opatrenie súd neukladal, nakoľko naň nevzhladol dôvody.

Pre úplnosť súd uvádza, že v žalovanom skutku, ktorý bol súdom kvalifikovaný ako prečin, nevidel závažnosť nepatrnú (§ 10 ods. 2 Trestného zákona), najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý ako osoba v minulosti už viackrát súdne trestaná sa tu žalovanej trestnej činnosti dopustila úmyselne [úmysel priamy - § 15 písm. a) Trestného zákona], vedome tak nerešpektujúc uložené zákazy činnosti.

Nakoľko obžalovaný bol v uplynulých 10 rokoch pred tu žalovanou trestnou činnosťou vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (viď záznam č. 8 odpisu registra trestov obžalovaného), zaradil ho súd na výkon tu ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pre úplnosť súd uvádza, že napriek návrhu obhajoby na spojenie vecí (s vecou vedenou pred tunajším súdom pod sp. zn. 1T/6/2023; č. I. 140), nepostupoval podľa § 18 Trestného poriadku v spojení s § 21 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodov uvedených už na termíne hlavného pojednávania dňa 10.02.2023 (viď č. I. 148) - v danom čase bol v trestnej veci vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 1T/6/2023 doručovaný trestný rozkaz. Ten následne nadobudol právoplatnosť, preto zanikol dôvod na úvahu v zmysle § 18 Trestného poriadku v spojení s § 21 ods. 3 Trestného poriadku, ale vznikol dôvod na úvahu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona (súd daný spis pripojil k tejto trestnej veci a oboznámil v rámci dokazovania na termíne hlavného pojednávania dňa 15.11.2023). Súd tiež pre úplnosť uvádza, že s ohľadom na vyhlásenie viny obžalovaného a jeho prijatie súdom, zaobranie sa námietkami obhajoby ohľadne vykonaných dôkazov pred súdom (výsluch svedka - policajta) by bolo pre toto rozhodnutie nadbytočné, preto odôvodnenie tohto rozsudku také úvahy zo strany súdu neobsahuje.

Z dôvodov uvedených vyššie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).